

Posudek vedoucího diplomové práce: Radka Kresslová „Účast veřejnosti na rozhodovacích procesech v rámci ochrany životního prostředí“

Diplomová práce Radky Kresslové na téma „Účast veřejnosti na rozhodovacích procesech v rámci ochrany životního prostředí“ má celkem 105 stran, z toho 87 stran vlastního textu a skládá se ze čtyř kapitol, úvodu, závěru a dále seznamu zkratk, seznamu použité literatury, anglicky psaného resumé, anglicky a česky psaného abstraktu a seznamu klíčových slov. Splňuje tak veškeré požadované formální náležitosti. Byla odevzdána 16. prosince 2013.

Aktuálnost tématu. Téma práce „Účast veřejnosti na rozhodovacích procesech v rámci ochrany životního prostředí“ je pro svůj význam a dopad tématem vysoce aktuálním. K aktuálnosti tématu přispívá celá řada aspektů, mimo jiné rozhodnutí Výboru pro dodržování tzv. Aarhuské úmluvy (Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, která je klíčovým pramenem mezinárodního práva s ohledem na téma práce) ohledně stížnosti podané na Českou republiku (ACCC/C/2010/50) z června 2012, ve kterém Výbor konstatoval neplnění některých závazků plynoucích pro Českou republiku z Aarhuské úmluvy, nebo rozsáhlá novela stavebního zákona (zákon č. 350/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb.) Práce se zaměřuje především na účast veřejnosti při tvorbě právních předpisů a koncepčních dokumentů a reflektuje přítom aktuální vývoj v této oblasti.

Náročnost tématu je dána nutností orientovat se v širším a poměrně komplikovaném okruhu právních předpisů (jak na úrovni vnitrostátního práva tak na mezinárodní a unijní úrovni) upravující danou materii. Jedná se o oblast, ve které se vyskytuje celá řada aktuálních sporných otázek dosud nevyjasněných aplikační teorií a praxí, byť mu oporu poskytuje poměrně rozsáhlý okruh pramenů. Z těchto důvodů považují téma práce za náročné.

Hodnocení práce. Diplomová práce je členěna na vedle úvodu a závěru na 4 části, které na sebe vhodně navazují. Diplomantka se v nich po úvodu a vymezení a charakteristiky Aarhuské úmluvy jakožto pro téma práce základního mezinárodního pramene práva postupně věnuje možnostem veřejnosti zapojovat se do přípravy právních předpisů, koncepčních dokumentů a rozhodování při ochraně životního prostředí tak, jak právo účasti veřejnosti podílet se na rozhodování v záležitostech týkajících se životního prostředí koncipuje Aarhuská úmluva.

Odborná literatura i diplomové práce, které se věnují problematice účasti veřejnosti, se obvykle zaměřují na otázky rozhodování v záležitostech životního prostředí (především pak rozhodování ve smyslu čl. 6 Aarhuské úmluvy o konkrétních projektech způsobilých ovlivnit životní prostředí), proto je třeba ocenit přístup autorky, která se naopak nejpodrobněji věnuje odbornou literaturou i praxí spíše opomíjenému tématu účasti veřejnosti v legislativním procesu. Autorka se tomuto tématu věnuje velmi podrobně a zohledňuje nejaktuálnější vývoj, včetně procesu hodnocení dopadů právních předpisů (tzv. RIA). Velmi vhodné je též využití konkrétních příkladů zapojení veřejnosti do tvorby právních předpisů k dokumentaci tohoto procesu včetně hodnocení efektivnosti resp. neefektivnosti stávající úpravy a praxe v ČR.

Třetí kapitola, taktéž poměrně rozsáhlá a pečlivě zpracovaná kapitola, se věnuje možnostem veřejnosti podílet se na tvorbě koncepčních dokumentů v oblasti životního prostředí, přináší přehled důležitých koncepčních nástrojů v oblasti ochrany životního prostředí a popis možností veřejnosti podílet se na jejich přípravě, větší prostor je pak věnován zapojení veřejnosti do tvorby koncepčních nástrojů územního plánování. Jedná se o logickou volbu jak z hlediska významu územního plánování pro ochranu životního prostředí

tak z hlediska rozsáhlé novely stavebního zákona (zákon č. 350/2010Sb.). Diplomantka tuto novelu reflektuje a zaměřuje se na změny, které v postavení účasti veřejnosti při tvorbě koncepčních nástrojů územního plánování novela přinesla. Čtvrtá kapitola již spíše doplňuje práci a je o poznání stručnější než předcházející dvě kapitoly, což s ohledem na rozsáhlost tématu a podrobné zpracování otázek účasti veřejnosti při tvorbě právních předpisů a koncepcí rozhodně je třeba hodnotit pozitivně. Diplomantka se zaměřuje na účast veřejnosti v realizační fázi územního plánování, opět zejména s ohledem na změny v právní úpravě, které přinesla novela stavebního zákona a kapitola tak logicky navazuje na předcházející část práce a vhodně ji doplňuje.

Práce zpracovává zvolené téma velmi komplexně a podrobně, byť převažuje popisný způsob, nechybí celá řada vlastních stanovisek autorky týkajících se zejména hodnocení právní úpravy, a to zejména v části věnované účasti veřejnosti na přípravě právních předpisů. Práce je logicky uspořádaná a je velmi přehledná, velmi vhodná jsou dílčí shrnutí a dále oživení práce příklady z praxe zejména ve druhé kapitole. Práce s literaturou je na standardní úrovni, ocenit je potřeba zejména velké množství pramenů včetně soudní judikatury, z které práce vychází.

Připomínky k práci se týkají převážně formálních náležitostí, práce bohužel není prostá drobných překlepů a stylistických nedostatků, výjimečně pak určitých nepřesností (např. na str. 14 není uvedeno číslo sněmovního tisku resp. bližší specifikace návrhu právního předpisu, který autorka v textu práce zmiňuje).

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace. Celkově hodnotím práci diplomovou práci Radky Kresslové jako výbornou a jako takovou ji doporučuji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě. Doporučuji, aby se diplomantka v rámci obhajoby věnovala otázce

1. možnosti účasti veřejnosti v procesu posuzování vlivů územně plánovací dokumentace na životní prostředí (SEA)
2. možného zefektivnění účasti veřejnosti v procesu tvorby právních předpisů včetně procesu hodnocení jejich dopadů (RIA).

V Praze dne 16. ledna 2014

JUDr. Martina Franková, Ph.D.